

ше ѿвѣстїе то на-цѣрство
то Бжїе,

15 И говореше: защо вре-
ме то се исплани, и цѣрство
то Бжїе се приклижи: по-
кайте се, и вѣрвайте въ
ѿвѣстїе то.

16 И като ходеше при мо-
рѣ то Галїлейско, видѣ Сим-
на, и Андреа брата на-тогѡ-
ва Симона, които фжрлаха
мрѣжы те въ морѣ то: (защо-
то бѣха рыбарѣ:

17 И рече имъ Исусъ: ѿ-
лайте по мене, и ще да вы
направимъ да бждете лов-
цы на-человѣцы те.

18 И ѡбѣте ѡстѣвиха мрѣжы
те си, и ѡидѡха слѣдъ негѡ.

19 И като преидѣ малко
пѡ на-тамъ, видѣ Іакова Зе-
ведѣова, и Іѡанна брата мѡ,
которые бѣха и ѡни въ гемїа
та, и оуправѣха си мрѣжы те.

20 И ѡбѣте ги повыка: а
ѡни ѡстѣвиха каща си Зе-
ведѣа въ гемїа та съ наѣмни-
цы те, и ѡидѡха слѣдъ негѡ.

21 И влѣзоха въ Каперна-
ѡмъ: и ѡбѣте въ свѣтъ те влѣ-
зе въ соборище то, и оучеше:

22 И чѡдѣха мѡ се на оу-
чѣнїе то зашто ги оучеше,
като ѿдинъ человекъ, кой-
то има власть, а нѣ като
книжници те.

23 И бѣше въ соборище то
имъ человекъ нѣкой кой-
то имаше дѡхъ нечїстъ, и
извыка,

24 И рече: ѡстави, що ѡ-
машъ да правишъ съ насъ ѡ
Исусе Назаранине; дошелъ
си да ны поѡбѣишъ; знамъ
те кой си, ѿтѡи Бжїи.

25 И запретї мѡ Исусъ,
и рече: оунѣмѣи, и излѣ-
зни изъ негѡ:

26 И стрѣсе го нечїство
дѡхъ, и извыка съ голѣмъ
гласъ, и излѣзе изъ негѡ.

27 И оуплашихасе сїчки
те тѡлкѡ, што се пѣтаха
по междѡ си, и говорѣха: шо
ѿ това; и каквѡ ѿ това
нѡво оучѣнїе; зашто съ
власть повелѣва и на дѡхо-
ве те нечїсти, и послѣдѡ-
ватъ го.

28 И ѡбѣте излѣзе прочѣ-
нїе то мѡ по сїчка та стра-
на Галїлейска.

29 И тѡа чѣсъ като излѣ-
зоха ѡ соборище то, ѡидѡ-
ха въ кѡща та Симѡнова
и Андреова, заедно съсъ Іа-
ковѡ и Іѡанна.

30 И тѡща та Симѡнова
лежѣше ѡ огнѣвица (трѣска):
и ѡбѣте мѡ казаха за неѡ.

31 И като пристѣпї при
неѡ, фанѡ ѡ за рѣка та, и
тѡа чѣсъ ѡ ѡстави огнѣви-
ца та, и слѡдѡваше имъ.

32 И когѡто бѡдѣ кѡснѡ,
и захѡждаше слѡнце то,
прїнесѡха кодъ негѡ сїчки
те болны, и вѣсны те.

33 И сїчкиѡ градъ се бѣше
собрѡлъ на врата та.